

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201450
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614201450.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske pred samosudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci navrhovateľa D. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, o určení, že dlh navrhovateľa zanikol, takto

rozhodol:

Súd určuje, že všetky záväzky navrhovateľa voči odporcovi vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 17.12.2013, uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom a všetky záväzky navrhovateľa voči odporcovi vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17.12.2013, uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, zanikli.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 458,72 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa domáha voči odporcovi určenia, že jeho dlh voči odporcovi zanikol. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 17.12.2003 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej mu odporca poskytol úver vo výške 365,13 € (11.000,- Sk). Navrhovateľ mal odporcovi vrátiť dlžnú sumu zvýšenú o príslušný poplatok v sume 292,11 € (8.800,- Sk). Spolu mal odporcovi zaplatiť sumu 657,24 €. Zmluva o úvere je zmluvou typovou, adhéznou a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V Zmluve o úvere je navrhovateľ charakterizovaný identifikačnými znakmi, ktoré nie sú typické pre podnikateľa, t.j. menom a priezviskom, miestom trvalého pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Navrhovateľ v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere nevykonával podnikateľskú a ani inú obchodnú činnosť. Odporca je právnickou osobou, ktorej predmet činnosti je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Navrhovateľ uzatváral Zmluvu o úvere v čase finančnej tiesne, keď nutne potreboval finančné prostriedky na splatenie iných úverov a na potreby svojej domácnosti. Spolu so Zmluvou o úvere bola navrhovateľovi na podpis predložená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17.12.2003, ktorú navrhovateľ tak ako Zmluvu o úvere podpísal. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tento nedostatok znamená to, že občan spotrebiteľ nedokáže posúdiť výhodnosť uzatvorenia takejto dodávateľom predloženej formulárovej zmluvy. Navrhovateľovi bol odporcom poskytnutý úver v sume 365,13 €, ktorý mal navrhovateľ odporcovi zaplatiť spolu s poplatkom v sume 292,11 €, t.j. spolu sumu 657,24 €. Keďže je Zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, odporca mohol od navrhovateľa od počiatku žiadať len samotnú sumu 365,13 €. Navrhovateľ si svoje záväzky zo Zmluvy o úvere spočiatku neplnil riadne, dňa 18.12.2003 zaplatil sumu 32,86 €, pričom s ďalším splácaním dlžnej sumy začal až počnúc dňom 03.10.2006 a to tak, že dňa 03.10.2006 zaplatil sumu 192,52 €, dňa 13.12.2006 zaplatil sumu 84,64 €, dňa 17.01.2007 zaplatil sumu 36,51 €, dňa 08.07.2008 zaplatil sumu 13,28 €, dňa 14.08.2008 zaplatil sumu 13,28 €, dňa 07.10.2008 zaplatil sumu 13,28 € a dňa 09.04.2009

zaplatil sumu 30,48 €. Listom zo dňa 27.11.2013 označenom ako „Žiadosť o zrážky zo mzdy“ odporca predložil zamestnávateľovi navrhovateľa dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorou žiadal, aby zrazil zo mzdy navrhovateľa sumu 3.708,80 € s tým, že táto suma sa bude navyšovať o úroky z omeškania, zmenkové úroky a pod. Ku dňu vyhotovenia návrhu zamestnávateľ zrazil zo mzdy navrhovateľa sumu 273,21 €, pričom so zrážkami prestal až na základe predbežného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Partizánske zo dňa 14.02.2014, č.k. 5C/26/2014-11. Ku dňu vyhotovenia návrhu zaplatil navrhovateľ odporcovi sumu 690,06 €. Keďže je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, mohol odporca od navrhovateľa v čase jej uzatvorenia žiadať len poskytnutú sumu 365,13 €. Navrhovateľ neplnil svoj záväzok zo Zmluvy o úvere riadne a včas, preto vzniklo odporcovi právo na úroky z omeškania, no nie však vo výške stanovenej všeobecnými obchodnými podmienkami vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy (91,25% ročne). Uvedená výška úrokov z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru navrhovateľa má odporca nárok na úroky z omeškania vo výške 8,65% ročne z dlžnej sumy, čo je výška zákonného úroku z omeškania. Odporca má tak nárok na úroky z omeškania vo výške 8,65% ročne: zo sumy 332,27 € od 15.01.2004 do 02.10.2006 v sume 78,12 €, zo sumy 139,75 € od 03.10.2006 do 12.12.2006 v sume 2,35 €, zo sumy 55,11 € od 13.12.2006 do 16.01.2007 v sume 0,45 €, zo sumy 18,6 € od 17.01.2007 do 07.07.2008 v sume 2,36 €, zo sumy 5,32 € od 08.07.2008 do 13.08.2008 v sume 0,05 €. Celkovo mal tak navrhovateľ odporcovi zaplatiť sumu 448,46 € (t.j. istina 365,13 € + kapitalizované úroky z omeškania 83,33 €). Navrhovateľ doposiaľ zaplatil odporcovi sumu 690,06 €, t.j. zaplatil o 241,60 € viac ako mal. Napriek uvedenému odporca aj naďalej trvá na realizácii zrážok zo mzdy až do zaplataenia minimálnej sumy 3.708,80 €. Zrážky zo mzdy navrhovateľa sa realizovali každý mesiac až do nariadenia predbežného opatrenia. Navrhovateľ tak má naliehavý právny záujem na určení, že jeho dlh voči odporcovi zo zmluvy o úvere a z dohody o zrážkach zo mzdy zanikol. Ak by navrhovateľ napodal návrh, odporca by pokračoval v realizovaní zrážok zo mzdy navrhovateľa.

Odporca k návrhu uviedol, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal ako spotrebiteľ. Odporca poskytuje klientom úvery na základe zmluvy o úvere podľa § 497 nasl. Obchodného zákonníka. Tento druh zmluvy má charakter spotrebiteľskej zmluvy, avšak uvedenú zmluvu nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase podpisu zmluvy. Odporca poskytuje úvery podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka vyplýva, že na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere sa vždy aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Účastníci konania si vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, dohodli, že podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. V definícii spotrebiteľského úveru sa pojem úver doplnil až zákonom č. 568/2007 Z.z., pričom táto novela nadobudla účinnosť až 01.01.2008. Preto sa v danom prípade nejedná o spotrebiteľský úver a RPMN nemusela byť uvedená. Podľa odporcu je finančná tieseň, nedostatok hotovosti motívom každého dlžníka k uzavretiu zmluvy o úvere. Podľa názoru odporcu je finančná tieseň navrhovateľa sama o sebe irelevantná pri uzatváraní zmluvy o úvere a nemá žiaden vplyv na posúdenie platnosti zmluvy, nakoľko by sa potom každý dlžník mohol odvolávať na skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy o úvere si neuvedomoval nevýhodnosť podmienok nakoľko bol vo finančnej tiesni. Poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ požiadal sám odporcu o úver a v žiadosti o úvere uviedol, že príjmy jeho domácnosti sú vo výške 7.028,- Sk, výdavky predstavujú sumu 2.000,- Sk, preto keďže mesačné príjmy navrhovateľa boli vo výške 5.028,- Sk nemožno hovoriť o finančnej tiesni navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o výšku poplatku, tento je v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný a je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru. Navrhovateľ mal už pri podpise zmluvy o úvere vedomosť, aká je cena úveru. Poplatok v 1/3 predstavuje úrok podľa § 502 ods. 1. Obchodného zákonníka a v 2/3 predstavuje náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Podľa názoru odporcu výška úroku z omeškania dojednaná v zmluvných podmienkach vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania nie je neprimerane vysoká a nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Odporca poskytuje úvery z vlastných zdrojov a nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru. Dojednaný úrok z omeškania má sankčný charakter a dlžníkovi sa účtuje len v prípade porušenia zmluvných podmienok. Ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka má dispozitívnu povahu a výšku úrokov z omeškania upravuje predovšetkým dohodou zmluvných strán. Len ak výška úroku z omeškania nie je zmluvne dohodnutá nastupuje výška úrokov z omeškania stanovená zákonom. Podľa odporcu ani zo zákona a ani z iných právnych predpisov nie je možné odvodiť pre obchodné záväzkové vzťahy obmedzenie výšky úrokovej sadzby, ktorú si môžu zmluvné strany dohodnúť. Plnenie dohodnutého záväzku je elementárnou zásadou zmluvného práva. Podľa názoru odporcu sa na dobré

mravy nemôže odvolávať ten, kto ich ako prvý svojím konaním porušil. Súd by pri takej aplikácii moderačného práva vlastne nabádal dlžníka neplniť svoj záväzok, pretože tak by vedel, že sankcie za neplnenie dohodnutého záväzku budú zmiernené či dokonca anulované súdom. Takéto konanie by teda viedlo k značnému oslabeniu postavenia veriteľa a k nemožnosti uplatenia princípu zmluvnej slobody veriteľom pri uzatvorení zmluvy o úvere v časti dohodnutých sankčného postihu pri porušení zmluvnej povinnosti dlžníka. Na základe uvedeného žiadal odporca návrh navrhovateľa zamietnuť. Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Partizánske na prejednanie veci, pretože mal za to, že navrhovateľovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa, a teda tu nie je žiaden predpoklad, ktorý by zakladal osobitnú miestnu príslušnosť súdu podľa § 88 Občianskeho súdneho poriadku a ani použitie ustanovenia § 87 Občianskeho súdneho poriadku o miestnej príslušnosti danej na výber.

Z výpovede právneho zástupcu navrhovateľa vyplýva, že majú za to, že je tu daný dôvod na založenie miestnej príslušnosti podľa ustanovenia § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, keďže sám odporca vo svojom vyjadrení nespochybnil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania. Navrhovateľ nespochybnuje, že medzi účastníkmi konania bola dňa 17.02.2003 uzatvorená Zmluva o úvere, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi úver vo výške 365,13 €. Toho istého dňa predložil odporca navrhovateľovi aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Navrhovateľ nespochybnuje, že Zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, na ktorý sa však vzťahujú aj ustanovenia osobitných právnych predpisov, t.j. zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch platných v čase podpisu zmluvy. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. mala Zmluva o úvere obsahovať aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Nedostatok tohto údaje v zmluve o úvere spôsobuje, že zmluva o úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluva o úvere zo dňa 17.02.2003 neobsahuje údaj o RPMN, preto mohol odporca od navrhovateľa od počiatku žiadať len samotnú istinu vo výške 365,13 €. Do dňa konania pojednávania (t.j. 03.07.2014) navrhovateľ zaplatil odporcovi sumu 690,06 €. Navrhovateľ spolu s úrokmi z omeškania tak mal odporcovi zaplatiť sumu 448,46 €. Z tohto vyplýva, že navrhovateľ zaplatil odporcovi viac ako mu patrí zo zmluvy o úvere.

O vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti rozhodol tunajší súd na pojednávaní nariadenom na deň 03.07.2014 tak, že vyslovil, že je miestne príslušný na prejednanie veci. Následne o vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Partizánske rozhodol aj Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 14.10.2014, č.k. 4NcC/72/2014-50 tak, že vyslovil, že námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Partizánske nie je dôvodná, a ten je príslušný na prejednanie veci.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s konaním v ich neprítomnosti. Odporca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením sa obsahu spisu najmä návrhu, Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 17.12.2003, Zmluvy o úvere zo dňa 17.12.2003, listom - Žiadosť o zrážky zo mzdy zo dňa 27.11.2013, prehľadom splátok, mzdového listu, uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 14.02.2014, č.k. 5C/26/2014-11, vyjadrením odporcu, a zistil nasledujúci skutkový stav.

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 17.12.2003 Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi úver vo výške 365,13 €. Navrhovateľ mal odporcovi zaplatiť istinu 365,13 € spolu s poplatkom v sume 292,11 € v 20-tich dvojtýždňových splátkach po 32,86 €, počnúc dňom 31.12.2003. Ku dňu podania návrhu zaplatil navrhovateľ odporcovi na úver sumu 690,06 €. Spolu so Zmluvou o úvere predložil odporca navrhovateľovi aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17.12.2003. Navrhovateľ nesplácal úver riadne a včas, preto odporca listom zo dňa 27.11.2013 označeným ako „Žiadosť o zrážky zo mzdy“ predložil zamestnávateľovi navrhovateľa Dohodu o zrážkach zo mzdy, a požiadal ho, aby zo mzdy navrhovateľa zrazil sumu 3.708,80 € s tým, že táto suma sa bude navyšovaná o úroky z omeškania, zmenkové úroky, atď.

Medzi navrhovateľom a odporcom nie je sporné, že dňa 17.12.2003 uzatvorili Zmluvu o úvere na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi sumu 365,13 €. Navrhovateľ mal úver splatiť v 20 dvojtýždňových

splátkach v sume 32,86 €, celkovo mal na úver zaplatiť sumu 657,34 €. Ďalej medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ úver nesplácal riadne a včas, preto má odporca nárok na úroky z omeškania z oneskorených splátok. Medzi účastníkmi konania nie je sporná ani skutočnosť, že Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, keďže bola uzatvorená podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a ani skutočnosť, že ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platnom v čase podpisu zmluvy (§ 23 a ods. 1).

Sporná je medzi účastníkmi skutočnosť, či je predmetná Zmluva o úvere zo dňa 17.12.2003 spotrebiteľskou zmluvou podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Najprv sa súd zaoberal, či je daný naliehavý právny záujem navrhovateľa na určení, že dlhy navrhovateľa vyplývajúce zo Zmluvy o úvere zo dňa 17.12.2003 a z Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 17.12.2003 zanikli. Podľa ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem na určovacej žalobe je vtedy, ak je tu daný aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je ohrozením navrhovateľovho právneho postavenia a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť, pričom nie je dôležité ako táto neistota vznikla. Naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) OSP je daný aj vtedy, ak takéto určenie môže predísť žalobe na plnenie. Na základe uvedeného súdu posúdil, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určení, že jeho dlh voči odporcovi zo zmluvy o úvere ako aj dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zanikol, pretože ak by navrhovateľ nepodal túto žalobu mohol by si odporca uplatňovať voči navrhovateľovi sankcie dojednané v zmluve o úvere bez ohľadu na to, že ide o zmluvu spotrebiteľského charakteru a naďalej tak trvať na realizácii zrážok zo mzdy.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 1 % vyššie, než je úroková sadzba určená obdobne podľa § 502 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20030101.html>>. Veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len pokiaľ táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 2, písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ďalej sa súd zaoberal charakterom zmluvy o úvere. Pojem spotrebiteľská zmluva bol do nášho právneho poriadku zavedený implementovaním Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, novelou Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z., účinnou od 1. apríla 2004. Pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka z. č. 150/2004 Z.z., ktorá harmonizovala slovenský právny poriadok s európskym právom v oblasti ochrany spotrebiteľa a zároveň pred vstupom SR do Európskej únie (01.05.2004), čo znamená, že v tom čase na území SR nepôsobilo komunitárne právo. Tento záver však nezaväzuje vnútroštátne orgány, vrátane súdov, povinnosti eurokonformného výkladu, implementujúceho príslušný komunitárny predpis pred pristúpením štátu do EÚ. Z materiálneho hľadiska pozícia zmluvnej strany, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely z. č. 150/2004 Z.z. sa nelíšila od spotrebiteľa, uzavierajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv. Eurokonformný výklad slovenských právnych noriem pre obdobie pred pristúpením je teda prípustný s poukazom na predprístupovú obligatórnu aproximáciu a harmonizáciu slovenského práva s platným

právom európskych spoločenstiev. Spotrebiteľská zmluva je druhom zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa sa teda vzťahuje na každý zmluvný typ, ktorý mal charakter spotrebiteľskej zmluvy, bez ohľadu na prameň práva. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere uzatvorená dňa 17.12.2003 medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou. Súd pritom vychádzal z postavenia účastníkov zmluvného vzťahu pri jej uzatváraní, kde na jednej strane stojí veriteľ/ odporca, konajúci v rámci svojej obchodnej činnosti a na druhej strane stojí spotrebiteľ/ navrhovateľ, ktorý nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Z toho vyplýva, že ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 23a ods. 1 o ochrane spotrebiteľa).

Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 2 definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. V ustanovení § 3 definuje spotrebiteľa ako fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a veriteľa ako fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 4 stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a ďalej určuje náležitosti, ktoré takáto zmluva má obsahovať. Jednou z podstatných náležitostí je aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2, písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc z právnej úpravy ochrany spotrebiteľa a právnej úprav spotrebiteľských úverov účinných v čase podpisu zmluvy o úvere, z definície účastníkov zmluvného vzťahu ako aj definície spotrebiteľského úveru, dospel súd k záveru, že Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 17.12.2003 je spotrebiteľskou zmluvou podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase podpisu zmluvy. Spolu so zmluvou o úvere bola navrhovateľovi predložená na podpis aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17.12.2003, preto súd posudzoval obidva zmluvy vo vzájomnej súvislosti. Zmluva o úvere zo dňa 17.12.2003 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a preto sa tento úver považuje od počiatku za bezúročný a bez poplatkov. Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, treba v prvom rade aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a až následne ustanovenia Obchodného zákonníka.

Na základe uvedeného má súd za preukázané, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu samotnej zmluvy o úvere má súd za preukázané, že tá neobsahuje údaj o RPMN, preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca mohol od počiatku požadovať od navrhovateľa len zaplatenie istiny t.j. sumy 365,13 €. Keďže navrhovateľ neplnil svoj záväzok riadne a včas má odporca nárok aj na úrok z omeškania z jednotlivých dlžných splátok (avšak úroky z omeškania podľa ustanovení občianskeho práva, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu). Spolu má tak odporca nárok na zaplatenie sumy 448,46 €. Navrhovateľ ku dňu podania návrhu zaplatil odporcovi na úver sumu 690,06 €. Preto súd rozhodol tak, že určil, že všetky záväzky navrhovateľa zo zmluvy o úvere ako aj z dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov voči odporcovi zanikli.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ bol v konaní úspešný, preto mu patrí náhrada trov konania účelne vynaložených na uplatnenie svojho nároku. Trovy konania pozostávajú pozostávajúcich za päť úkonov právnej služby po 61,85 € (1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. návrh na nariadenie predbežného opatrenia, 3. návrh na začatie konania, 4. stanovisko k vyjadreniu odporcu zo dňa 10.06.2014 a 5. účasť na pojednávaní dňa 03.07.2014), z piatich režijných paušálov v sume 40,20 € (5 x 8,04 €), z náhrady cestovných výdavkov v sume 55,67 € (7,2 l /100 km, cena pohonných hmôt 1,4444 €/l, sadzba základnej náhrady za 0,183 €/1 km , t.j. (7,2 : 100) x 1,4444 €/l x 194 km = 20,17 € a 0,183 €/km x 194 km = 35,50 €).) a náhrady za straty času v sume 53,60 € (podľa § 17 ods.1

vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za 4 polhodín x á 13,40 €). Trovy konania navrhovateľa predstavujú spolu sumu 458,72 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).